

ความพร้อมในการวัดระดับความรู้ ภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

เจนจิรา เสถียรวงศา¹ และ สุพิศ ฤทธิแก้ว^{2,*}

Walailak University Students' Readiness for an English Proficiency Test

Janejira Sathienwongsa¹ and Supit Ritkaew^{2*}

¹สาขาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สำนักวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช 80161

²สำนักวิชาวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ อำเภอท่าศาลา
จังหวัดนครศรีธรรมราช 80161

อีเมล: supit.ritkaew@gmail.com

¹Master of Business Administration, School of Management, Walailak
University, Nakhon Si Thammarat 80161, Thailand

²School of Science, Walailak University, Nakhon Si Thammarat 80161,
Thailand

E-mail: supit.ritkaew@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาค้างนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ระดับความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ และความสัมพันธ์ระหว่าง การรับรู้โดยใช้ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด แรงจูงใจ และความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จำนวน 400 ตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย

ผลการศึกษา พบว่า ระดับความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ นักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน มีความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้การรับรู้โดยใช้ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดและแรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ ในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ: ความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ, โทอิค

Abstract

The objectives of this research were to study the readiness levels among Walailak University students for an English proficiency test. Investigation was placed on individual factors which affected readiness for an English proficiency test and the marketing mix perceptions and motive correlated with readiness for an English proficiency test. The research instrument used was a questionnaire resulting in 400 usable responses.

The findings indicated that the overall readiness for English proficiency test was at medium level. Walailak University students, categorized by English proficiency testing experience, had a different average of readiness for an English proficiency test, statistically significant at 0.05. In addition, the correlation results showed that marketing mix perceptions and motive correlated with readiness for an English proficiency test of Walailak University students was in the same direction at 0.01 level of statistical significance.

Keywords: Readiness of English Proficiency Test, TOEIC

บทนำ

ในปัจจุบันอิทธิพลของโลกาภิวัตน์ส่งผลให้แต่ละประเทศเล็งเห็นถึงความสำคัญในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมากยิ่งขึ้น จากการสำรวจของ Internet World Stats (2013) ระบุว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่นิยมใช้มากที่สุดประมาณ 1.8 พันล้านคน ทั้งนี้ยังเป็นภาษาสากลในการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน เป็นส่วนสำคัญในสังคม วัฒนธรรมและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ดังนั้น ภาษาอังกฤษจึงมีบทบาทเป็นอย่างมาก จนกลายมาเป็นส่วนหนึ่งในการใช้ชีวิตไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษโดยตรงหรือผ่าน

อินเทอร์เน็ต การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ หนังสือวิชาการต่าง ๆ ตลอดจนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา หากมีความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ และมีผลคะแนนจากการสอบวัดระดับภาษาอังกฤษต่าง ๆ ตามเกณฑ์ที่กำหนด ก็จะมีโอกาสในการเข้าทำงานในหน่วยงานที่มีชื่อเสียงทั้งในประเทศและต่างประเทศ และยังมีโอกาสในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ปัจจุบันการสอบวัดระดับภาษาอังกฤษมีมากมายหลายประเภททั้งที่เป็นมาตรฐานสากล ได้แก่ TOEFL IELTS TOEIC เป็นต้น และสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ที่ได้จัดการสอบขึ้น ได้แก่ CU-TEP TU-GET PSU-TEP เป็นต้น

แม้ว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สำคัญในปัจจุบัน แต่ผลการทดสอบหรือการประเมินทักษะความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษของคนไทยเมื่อเทียบกับประเทศต่าง ๆ ยังถือว่าอยู่ในเกณฑ์ต่ำ จากข้อมูลของสถาบัน Educational Testing Service หรือ ETS ในปี 2556 ผลคะแนนเฉลี่ยในการสอบ TOEIC ของแต่ละภูมิภาคทั่วโลก ซึ่งมีคะแนนเต็มอยู่ที่ 990 คะแนน ภูมิภาคที่ทำคะแนนเฉลี่ยรวมได้มากที่สุด คือ ภูมิภาคอเมริกาเหนือ มีคะแนนเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 769 คะแนน รองลงมาคือภูมิภาคยุโรป มีคะแนนเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 696 คะแนน ภูมิภาคแอฟริกา มีคะแนนเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 630 คะแนน ภูมิภาคเอเชียมีคะแนนเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 567 คะแนน และภูมิภาคอเมริกาใต้ มีคะแนนเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 538 คะแนน ดังที่ได้แสดงในตารางที่ 1 และเมื่อพิจารณาผลคะแนนเฉลี่ยในการสอบ TOEIC ในภูมิภาคเอเชีย มีประเทศที่ทำการทดสอบจำนวน 12 ประเทศ และประเทศที่สามารถทำคะแนนได้ดีที่สุด คือ ประเทศอินเดีย มีคะแนนเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 769 คะแนน ส่วนประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 9 มีคะแนนเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 481 คะแนน (Educational Testing Service, 2016)

ตารางที่ 1 ผลคะแนนเฉลี่ยในการสอบ TOEIC ในปี 2556 ของแต่ละภูมิภาค
ทั่วโลก

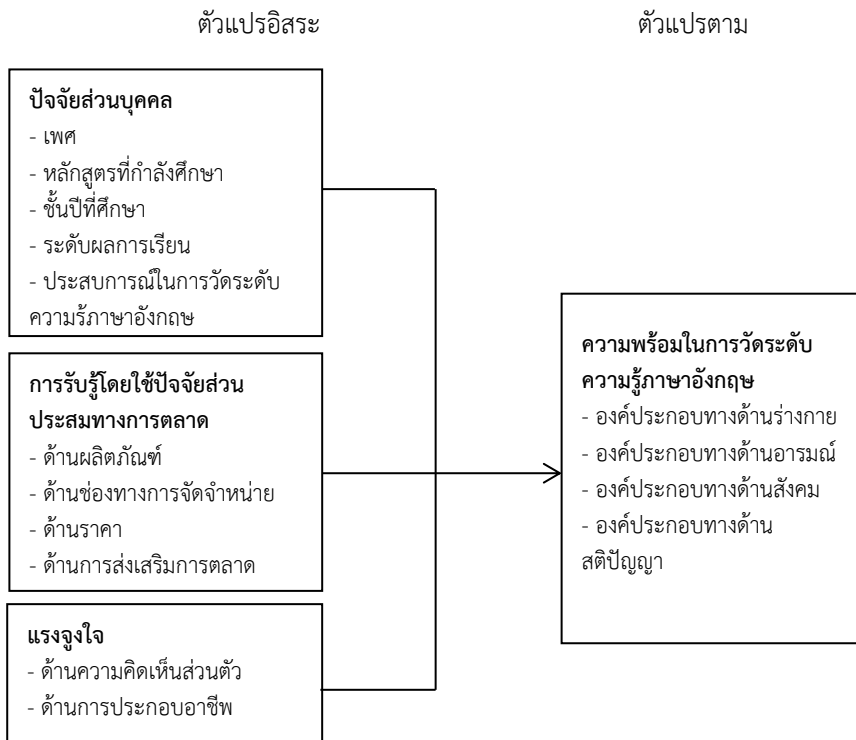
ภูมิภาค	การฟัง	การอ่าน	รวม
อเมริกาเหนือ	362	407	769

ยุโรป	330	366	696
แอฟริกา	293	337	630
เอเชีย	256	311	567
อเมริกาใต้	251	287	538

ที่มา Educational Testing Service (2016)

ปัจจุบันมีสถาบันการศึกษาหลายแห่งทั้งภาครัฐและภาคเอกชนได้เปิดการเรียนการสอนหลักสูตรนานาชาติ ตั้งแต่ระดับอนุบาล ประถมศึกษา จนถึงระดับอุดมศึกษา โดยเรียนภาษาอังกฤษกับคณาจารย์ที่เป็นเจ้าของภาษา เพราะต่างเล็งเห็นบทบาทของการใช้ภาษาอังกฤษจะทวีความสำคัญมากขึ้น โดยคาดหวังว่าเมื่อนักเรียน นักศึกษาที่จบจากหลักสูตรนานาชาติ จะมีทักษะระดับสูงในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกที่มีการแข่งขันสูงขึ้นในทุกด้าน (Wuttiwongsa, 2014) และเนื่องด้วยมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์มีการส่งเสริม สนับสนุน และกระตุ้นให้นักศึกษาเรียนรู้และพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ โดยมีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นโครงการนักศึกษาแลกเปลี่ยน ส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์การทำงานจากการสหกิจศึกษากับองค์กรต่างประเทศ การจัดสรรทุนการศึกษาต่อต่างประเทศ ตลอดจนมีการจัดกิจกรรมการสอบภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระดับนานาชาติ (TOEIC) ซึ่งเป็นที่น่ายินดีว่านักศึกษามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์มีความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับใด และเพื่อเป็นประโยชน์สูงสุดต่อการบริหารและพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนด้านภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา และเป็นแนวทางในการเพิ่มทักษะความพร้อมทางด้านภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาต่อไปในอนาคต ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความพร้อมในการวัดระดับความรู้ และปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้โดยใช้ส่วนประสมทางการตลาด แรงจูงใจ และความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จึงกำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาระดับความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และความสัมพันธระหว่างการรับรู้โดยใช้ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดและแรงจูงใจ กับความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ดังที่แสดงไว้ในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

โดยมีสมมติฐานในการวิจัยดังนี้

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ สำนักวิชาที่กำลังศึกษา ชั้นปีที่ศึกษา ระดับผลการเรียน และ ประสบการณ์ในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ ที่แตกต่างกัน มีระดับความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษต่างกัน
2. การรับรู้โดยใช้ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านราคา และด้านการส่งเสริมการตลาด มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
3. แรงจูงใจ ได้แก่ ด้านความคิดเห็นส่วนตัว และด้านการประกอบอาชีพ มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

การศึกษาครั้งนี้มีลักษณะการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณแบบสำรวจจากนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ที่กำลังศึกษาอยู่ปีการศึกษา 2559 ชั้นปีที่ 1-4 ทุกสำนักวิชา จำนวน 400 คน โดยใช้สูตรของ Taro Yamane (1973) และนำมากำหนดตัวอย่างโดยสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ จำแนกตามสำนักวิชาของประชากร โดยใช้สูตรของ Nagtalon (Kitpridaborisut, 2004) การศึกษาครั้งนี้ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติต่าง ๆ ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้วิธีการหาค่าความถี่และค่าร้อยละเพื่ออธิบายคุณลักษณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ส่วนที่ 2 การรับรู้โดยใช้ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ส่วนที่ 3 แรงจูงใจในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ และส่วนที่ 4 ความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ ใช้แนวคิดมาตรวัดของ Likert โดยนำมาหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งการแปลผลแต่ละช่วงคะแนนเฉลี่ยของระดับการรับรู้โดยใช้ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด และแรงจูงใจที่ในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ คือ

ค่าเฉลี่ย	แปลผลระดับความคิดเห็น
4.21 – 5.00	มากที่สุด
3.41 – 4.20	มาก
2.61 – 3.40	ปานกลาง
1.81 – 2.60	น้อย
1.00 – 1.80	น้อยที่สุด

ส่วนที่ 5 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา และเรียบเรียงเป็นค่าความถี่

การทดสอบสมมติฐาน ใช้ค่าสถิติ t-test และ One Way ANOVA เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และใช้ค่าสถิติ Pearson's Correlation Coefficient เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้โดยใช้ส่วนประสมทางการตลาด แรงจูงใจ และความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ โดยกำหนดค่าความสัมพันธ์ (Kitpridaborisut, 2004) ดังนี้

0.00 – 0.20	มีความสัมพันธ์น้อยที่สุด
0.21 – 0.40	มีความสัมพันธ์น้อย
0.41 – 0.60	มีความสัมพันธ์ปานกลาง
0.61 – 0.80	มีความสัมพันธ์มาก
0.81 – 1.00	มีความสัมพันธ์มากที่สุด

โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นบวก (+) หมายความว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันหรือมีลักษณะการเพิ่มและลดตามกัน ในขณะที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นลบ (-) หมายความว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกันหรือมีลักษณะการเพิ่มและลดตรงข้ามกัน

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาความพร้อมในด้านองค์ประกอบของ Sawananon, (1969) ได้อธิบายว่า ความพร้อมเป็นสภาพการเตรียมตัวเพื่อตอบสนองหรือ

การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง และสภาพความพร้อมของบุคคลนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่สำคัญหลายประการ ได้แก่ ภาวะร่างกายสมบูรณ์ สิ่งเร้าแรงจูงใจ การฝึกอบรม เป็นต้น Rakwijai, W. (1992) กล่าวว่า ความพร้อมมีองค์ประกอบ 4 ประการ ได้แก่ องค์ประกอบทางด้านร่างกาย องค์ประกอบทางด้านอารมณ์ องค์ประกอบทางด้านสังคม และองค์ประกอบทางด้านสติปัญญา ดังนั้นจึงมีวรรณกรรมที่ศึกษาเกี่ยวกับ “ความพร้อม” โดยเฉพาะการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษจำนวนมาก ยกตัวอย่างเช่น

Kirisri, et al. (2015) ศึกษาเรื่องการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน ของอาจารย์คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พบว่า อาจารย์มีความพร้อมที่จะใช้ภาษาอังกฤษในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนร้อยละ 64 และไม่พร้อมร้อยละ 36 ทั้งนี้การเตรียมความพร้อมด้านเจตคติต่อภาษาอังกฤษและด้านทักษะกระบวนการระหว่างเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน แต่การเตรียมความพร้อมด้านเจตคติต่อภาษาอังกฤษและด้านทักษะกระบวนการระหว่างอาจารย์ต่างสาขามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

Phonkong, (2015) ศึกษาเรื่องความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 พบว่า ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 จำแนกตามระดับการศึกษา ระดับชั้นที่สอน และสถานะของโรงเรียน ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่การจำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติการสอนในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และการจำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

Ruangsaen, et al. (2015) ศึกษาเรื่องการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษ (TOEIC) ของบุคลากรคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัย

ราชภัฏมหาสารคาม พบว่า บุคลากรเลือกวิธีการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเข้าอบรมภาษาอังกฤษร้อยละ 90 และศึกษาด้วยตัวเองร้อยละ 10 และผลของการเตรียมความพร้อมพบว่า บุคลากรที่ศึกษาด้วยตัวเองมีผลการสอบเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และผู้ที่เข้ารับการอบรมมีผลการสอบเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด เมื่อพิจารณาเป็นกลุ่มพบว่ากลุ่มที่เลือกวิธีการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษด้วยการอบรมมีผลการสอบสูงกว่ากลุ่มที่ศึกษาด้วยตนเอง

Kamwiset (2017) ศึกษาเรื่องความพร้อมด้านการใช้ภาษาอังกฤษของพนักงานต้อนรับในโรงแรมและที่พัก จังหวัดภูเก็ต พบว่า ความพร้อมด้านการใช้ภาษาอังกฤษของพนักงานต้อนรับโรงแรมและที่พักในจังหวัดภูเก็ตโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนผลการเปรียบเทียบความพร้อมด้านการใช้ภาษาอังกฤษของพนักงานต้อนรับโรงแรมและที่พักในจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา พบว่าโดยรวมระดับการศึกษาต่างกันทำให้มีระดับความพร้อมการใช้ภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านพื้นฐานอาชีพ พบว่าด้านทักษะการพูดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และด้านที่ตั้งของโรงแรม พบว่าด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และความเข้าใจวัฒนธรรมด้านทั่ว ๆ ไป มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

Cheumthong (2013) ศึกษาเรื่องการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ สรุปได้ว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์มีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย อีกทั้ง นักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์มีการรับรู้ผลกระทบ ที่เกิดจากการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ที่ศึกษาในคณะที่แตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในภาพรวมแตกต่างกัน โดยนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ที่แตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนใน

ภาพรวมไม่แตกต่างกัน และการรับรู้ถึงผลกระทบที่เกิดจากการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

Nontawasee (2013) ศึกษาเรื่องความพร้อมด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะวิศวกรรมและอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ในการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สรุปได้ว่า การเตรียมความพร้อมทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะวิศวกรรมและอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ พบว่า ส่วนใหญ่มีการเตรียมความพร้อมโดยรวมอยู่ในระดับน้อย และพบว่า นักศึกษาคณะวิศวกรรมและอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีระดับความพร้อมเพื่อรองรับผลอันเนื่องมาจากความร่วมมือเมื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับน้อย

Promsriya (2012) ศึกษาเรื่องความพร้อมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในจังหวัดปทุมธานีในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 มีผลการเรียนอยู่ระหว่าง 2.51 - 3.00 โดยกลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในระดับปานกลาง ในส่วนระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และด้านปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ ชั้นปีการศึกษา ผลการเรียน สถานที่สังกัด และรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน ที่ต่างกันมีผลต่อระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ระดับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาด แรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษายู่ในระดับปานกลาง สถานศึกษาควรมีการกระตุ้นให้นักศึกษาเข้าฝึกอบรมทักษะทางภาษาอังกฤษ รวมทั้งทักษะภาษาประเทศเพื่อนบ้านและศึกษาวัฒนธรรมการทำงานของประเทศในอาเซียน เพื่อสามารถร่วมงานกับผู้อื่นที่อยู่ในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดการรับรู้มาใช้วิเคราะห์ในการวิจัยครั้งนี้ Khananurak (2004) ได้กล่าวไว้ว่า การรับรู้ของแต่ละบุคคลแตกต่างกัน

ความล้มเหลวของการสื่อสารอาจเกิดขึ้นได้ถ้าเราไม่ยอมรับความแตกต่างในเรื่องของการรับรู้ของแต่ละบุคคล การรับรู้เป็นองค์ประกอบสำคัญสำหรับการติดต่อสื่อสารของมนุษย์เพราะในชีวิตประจำวันของทุกคน จะมีกระบวนการรับรู้เกิดขึ้นตลอดเวลา การรับรู้เป็นกระบวนการเลือก (Selection) การรวบรวมจัดระเบียบข้อมูล (Organization) การตีความ การแปลความ หมายถึง (Interpretation) จากการสัมผัสของมนุษย์และการกำหนดภาพลักษณ์ของสิ่งเร้าจะช่วยสร้างการรับรู้ที่สำคัญของแต่ละบุคคล ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์ร่วมกับส่วนประสมทางการตลาด (Marketing Mix) หมายถึง กลุ่มเครื่องมือด้านการตลาดที่ควบคุมได้ ซึ่งเป็นยุทธวิธีทางการตลาดที่องค์กรนำมาใช้เพื่อสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย หรือ หมายถึง 4Ps ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ ราคา ช่องทางการจัดจำหน่าย และการส่งเสริมการตลาดที่องค์กรนำมาใช้เพื่อให้เกิดความต้องการในผลิตภัณฑ์ (Kotler & Armstrong, 2008)

ความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

จากการศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ที่ได้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 400 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 70.75 เป็นนักศึกษาสำนักวิชาศิลปศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 28.25 กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 32.00 มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPAX) อยู่ระหว่าง 2.51-3.00 คิดเป็นร้อยละ 33.00 และไม่เคยได้รับการทดสอบวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 92.75 ดังที่ปรากฏในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของนักศึกษามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ที่ตอบ

แบบสอบถาม		
ปัจจัยส่วนบุคคล	n=400	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	117	29.25
หญิง	283	70.75
สำนักวิชา		
ศิลปศาสตร์	113	28.25
วิทยาศาสตร์	4	1.00
การจัดการ	59	14.75
สารสนเทศศาสตร์	49	12.25
เทคโนโลยีการเกษตร	18	4.50
วิศวกรรมศาสตร์และทรัพยากร	48	12.00
สหเวชศาสตร์และสาธารณสุขศาสตร์	61	15.25
พยาบาลศาสตร์	18	4.50
เภสัชศาสตร์	12	3.00

แพทยศาสตร์	9	2.25
------------	---	------

สถาปัตยกรรมศาสตร์และการ ออกแบบ	9	2.25
-----------------------------------	---	------

ชั้นปีที่ศึกษา

ปีที่ 1	128	32.00
---------	-----	-------

ปีที่ 2	104	26.00
---------	-----	-------

ปีที่ 3	97	24.25
---------	----	-------

ปีที่ 4	71	17.75
---------	----	-------

ระดับผลการเรียนเฉลี่ย

สะสม (GPAX)

1.00 – 2.00	31	7.75
-------------	----	------

2.01 – 2.50	122	30.50
-------------	-----	-------

2.51 – 3.00	132	33.00
-------------	-----	-------

มากกว่า 3.00	115	28.75
--------------	-----	-------

ประสบการณ์ในการวัด

ระดับความรู้ภาษาอังกฤษ

TOEIC	18	4.50
-------	----	------

TOEFL	4	1.00
-------	---	------

IELTS	-	-
อื่นๆ	7	1.75
ไม่เคยเข้ารับการสอบ	371	92.75

จากผลการศึกษาระดับการรับรู้โดยใช้ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านราคา และด้านการส่งเสริมการตลาด ผลการวิจัยพบว่า ระดับการรับรู้โดยใช้ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.38 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์มีระดับค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ที่ 3.85 รองลงมาคือด้านช่องทางการจัดจำหน่าย มีค่าเฉลี่ย 3.31 ด้านราคา มีค่าเฉลี่ย 3.20 และด้านการส่งเสริมการตลาด มีค่าเฉลี่ย 3.17 ตามลำดับ ดังที่ปรากฏในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการรับรู้โดยใช้ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด

การรับรู้ โดยใช้ ปัจจัยส่วน ประสม ทาง การตลาด	Mean	S.D.	ระดับการรับรู้
1. ด้าน ผลิตภัณฑ์	3.85	0.655	มาก

2. ด้าน			
ช่องทางการ	3.31	0.846	ปานกลาง
จัดจำหน่าย			
3. ด้าน			
ราคา	3.20	0.887	ปานกลาง
4. ด้าน			
การ			
ส่งเสริม	3.17	0.825	ปานกลาง
การตลาด			
รวม	3.38	0.631	ปานกลาง

จากผลการศึกษาระดับแรงจูงใจ ประกอบด้วย ด้านความคิดเห็นส่วนตัว และด้านการประกอบอาชีพ ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.59 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าแรงจูงใจด้านการประกอบอาชีพมีระดับค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ที่ 3.80 และรองลงมาคือแรงจูงใจด้านความคิดเห็นส่วนตัว มีค่าเฉลี่ย 3.38 ดังที่ปรากฏในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจ

แรงจูงใจ	Mean	S.D.	ระดับ แรงจูงใจ
1. ด้านความคิดเห็น ส่วนตัว	3.38	0.610	ปานกลาง

2. ด้านการประกอบอาชีพ	3.80	0.820	มาก
รวม	3.59	0.651	มาก

จากการศึกษาระดับความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา ผลการวิจัยพบว่า ระดับความพร้อมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.35 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ระดับความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษที่ระดับมาก ได้แก่ ความพร้อมในองค์ประกอบทางด้านร่างกาย มีค่าเฉลี่ย 3.65 และองค์ประกอบทางด้านอารมณ์ มีค่าเฉลี่ย 3.59 ระดับความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษที่ระดับปานกลาง ได้แก่ องค์ประกอบทางด้านสังคม มีค่าเฉลี่ย 3.08 และองค์ประกอบทางด้านสติปัญญา มีค่าเฉลี่ย 3.06 ดังที่ปรากฏในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ

ความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ	Mean	S.D.	ระดับความพร้อม
1. องค์ประกอบทางด้านร่างกาย	3.65	0.742	มาก
2. องค์ประกอบทางด้านอารมณ์	3.59	0.655	มาก

3. องค์ประกอบทางด้าน สังคม	3.08	0.866	ปานกลาง
4. องค์ประกอบทางด้าน สติปัญญา	3.06	0.771	ปานกลาง
รวม	3.35	0.605	ปานกลาง

ทั้งนี้จากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน มีระดับความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่เพศ หลักสูตรที่กำลังศึกษา ชั้นปีที่ศึกษา และระดับผลการเรียนที่แตกต่างกัน มีระดับความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

นักศึกษามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Kirisri, et al. (2015) ได้ศึกษาเรื่องการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน ของอาจารย์คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พบว่า การเตรียมความพร้อมโดยภาพรวมระหว่างเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน

นักศึกษามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ที่กำลังศึกษาในหลักสูตรที่ต่างกัน มีระดับความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ ไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับ Cheumthong, (2013) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย กล่าวว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตยที่ศึกษาในคณะที่ต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันในภาพรวม

นักศึกษามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มี

ระดับความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Cheumthong, (2013) พบว่านักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกันทั้งในภาพรวมและในรายด้าน

นักศึกษามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ที่มีผลการเรียน (GPAX) แตกต่างกัน มีระดับความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ ไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ Promsriya, (2012) กล่าวว่า ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาที่แตกต่างกัน จะมีผลต่อความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

นักศึกษามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ที่มีประสบการณ์ในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน มีระดับความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ Phonkong (2015) ได้ศึกษาเรื่อง ความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครู ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 กล่าวว่า การเปรียบเทียบความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากผลการศึกษาค้นคว้าความแตกต่างของระดับความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล สามารถสรุปได้ว่านักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน มีระดับความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักศึกษาที่เคยมีประสบการณ์ในการสอบวัดระดับความรู้ประเภท TOEIC และ TOEFL มีระดับความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ สูงกว่า นักศึกษาที่เคยสอบประเภทอื่น ๆ และนักศึกษาที่ไม่เคยได้รับการทดสอบ ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลด้านอื่น ๆ ได้แก่ เพศ หลักสูตรที่กำลังศึกษา ชั้นปีที่ศึกษา และระดับผลการเรียนที่แตกต่างกัน มีระดับความ

พร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจาก นักศึกษามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์อาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมเดียวกัน จึงทำให้ แต่ละบุคคลมีทัศนคติ ค่านิยม การยอมรับข้อมูลต่าง ๆ และมีแบบแผนการ ดำเนินชีวิตที่ไม่แตกต่างกัน (Sothanasathian, 1990)

การรับรู้โดยใช้ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด มีความสัมพันธ์กับ ความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ พบว่า ด้านผลิตภัณฑ์ มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง ในทิศทางเดียวกันกับความพร้อมในการวัด ระดับความรู้ภาษาอังกฤษ องค์ประกอบทางด้านอารมณ์ และองค์ประกอบ ทางด้านร่างกาย และมีความสัมพันธ์ระดับน้อย ในทิศทางเดียวกันกับความ พร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ องค์ประกอบทางด้านสังคม และ องค์ประกอบทางด้านสติปัญญา กล่าวคือ หากนักศึกษามีการรับรู้โดยใช้ปัจจัย ส่วนประสมทางการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์มากขึ้น จะมีแนวโน้มที่นักศึกษามี ความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นด้วย โดยเฉพาะ แนวโน้มในองค์ประกอบทางด้านอารมณ์

ด้านช่องทางการจัดจำหน่ายมีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง ใน ทิศทางเดียวกันกับความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ องค์ประกอบทางด้านสังคม และมีความสัมพันธ์ในระดับน้อย ในทิศทาง เดียวกันกับความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ องค์ประกอบ ทางด้านสติปัญญา องค์ประกอบทางด้านอารมณ์ และองค์ประกอบทางด้าน ร่างกาย กล่าวคือ หากนักศึกษามีการรับรู้โดยใช้ปัจจัยส่วนประสมทาง การตลาด ด้านช่องทางการจัดจำหน่ายมากขึ้น จะมีแนวโน้มที่นักศึกษามีความ พร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นด้วย โดยเฉพาะแนวโน้มใน องค์ประกอบทางด้านสังคม

ด้านราคามีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง ในทิศทางเดียวกันกับความ พร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ องค์ประกอบทางด้านสังคม องค์ประกอบทางด้านสติปัญญา และองค์ประกอบทางด้านอารมณ์ และมีความสัมพันธ์ในระดับน้อย ในทิศทางเดียวกันกับความพร้อมในการวัดระดับ ความรู้ภาษาอังกฤษ องค์ประกอบทางด้านร่างกาย กล่าวคือ หากนักศึกษามี

การรับรู้โดยใช้ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ด้านราคามากขึ้น จะมีแนวโน้มที่นักศึกษาที่มีความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นด้วย โดยเฉพาะแนวโน้มในองค์ประกอบทางด้านสังคม และด้านการส่งเสริมการตลาด มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง ในทิศทางเดียวกันกับความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ องค์ประกอบทางด้านสังคม และมีความสัมพันธ์ในระดับน้อย ในทิศทางเดียวกันกับความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ องค์ประกอบทางด้านอารมณ์ องค์ประกอบทางด้านสติปัญญา และองค์ประกอบทางด้านร่างกาย กล่าวคือ หากนักศึกษามีการรับรู้โดยใช้ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ด้านการส่งเสริมการตลาดมากขึ้น จะมีแนวโน้มที่นักศึกษาที่มีความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นด้วย โดยเฉพาะแนวโน้มในองค์ประกอบทางด้านสังคม

ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้โดยใช้ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด และความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ พบว่า การรับรู้โดยใช้ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านราคา และด้านการส่งเสริมการตลาด มีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกัน กับความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ ทั้ง 4 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบทางด้านร่างกาย องค์ประกอบทางด้านอารมณ์ องค์ประกอบทางด้านสังคม และองค์ประกอบทางด้านสติปัญญา

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์มีความพร้อมและสามารถประสบผลสำเร็จในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ หากนักศึกษามีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้เพียงพอ โดยใช้ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ทั้ง 4 ด้าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Mungkalarungsri, (2014) ศึกษาเรื่อง ส่วนประสมทางการตลาดและแรงจูงใจในการเลือกเรียนต่อปริญญาตรีสองภาษา ของนักเรียนชั้น ม.6 และนักศึกษาที่กำลังศึกษาในหลักสูตรปริญญาตรีสองภาษา ในเขตกรุงเทพฯ พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อปริญญาตรีสองภาษา ของนักเรียนชั้น ม.6 และนักศึกษาที่กำลังศึกษาในหลักสูตรปริญญาตรีสองภาษาในเขตกรุงเทพฯ

นอกจากนี้ยังพบว่า แรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ ในด้านความคิดเห็นส่วนตัว มีความสัมพันธ์ระดับมาก ในทิศทางเดียวกันกับความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ องค์ประกอบทางด้านอารมณ์ และมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ในทิศทางเดียวกันกับความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ องค์ประกอบทางด้านสติปัญญา องค์ประกอบทางด้านสังคม และองค์ประกอบทางด้านร่างกาย กล่าวคือ หากนักศึกษามีแรงจูงใจ ด้านความคิดเห็นส่วนตัวมากขึ้น จะมีแนวโน้มที่นักศึกษามีความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นด้วย โดยเฉพาะแนวโน้มในองค์ประกอบทางด้านอารมณ์ และด้านการประกอบอาชีพ มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง ในทิศทางเดียวกันกับความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ องค์ประกอบทางด้านอารมณ์ และองค์ประกอบทางด้านร่างกาย และมีความสัมพันธ์ในระดับน้อย ในทิศทางเดียวกันกับความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ องค์ประกอบทางด้านสติปัญญา และองค์ประกอบทางด้านสังคม กล่าวคือ หากนักศึกษามีแรงจูงใจ ด้านการประกอบอาชีพมากขึ้น จะมีแนวโน้มที่นักศึกษามีความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นด้วย โดยเฉพาะแนวโน้มในองค์ประกอบทางด้านอารมณ์

ความสัมพันธ์ระหว่างระดับแรงจูงใจ และระดับความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ พบว่า แรงจูงใจทั้งสองด้าน ได้แก่ ด้านความคิดเห็นส่วนตัว และด้านการประกอบอาชีพ มีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกัน กับความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ ทั้ง 4 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบทางด้านร่างกาย องค์ประกอบทางด้านอารมณ์ องค์ประกอบทางด้านสังคม และองค์ประกอบทางด้านสติปัญญา

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า แรงจูงใจเป็นส่วนสำคัญของความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Mungkalarungsri (2014) พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อปริญญาตรีสองภาษา ของนักเรียนชั้น ม.6 และนักศึกษาที่กำลังศึกษาในหลักสูตร

ปริญาตรีสองภาษาในเขตกรุงเทพฯ

อย่างไรก็ตามระดับความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ มีระดับความพร้อมในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ Kamwiset (2017) ศึกษาเรื่อง ความพร้อมด้านการใช้ภาษาอังกฤษ ของพนักงานต้อนรับในโรงแรมและที่พัก จังหวัดภูเก็ต พบว่า ความพร้อมด้านการใช้ภาษาอังกฤษของพนักงานต้อนรับโรงแรมและที่พักในจังหวัดภูเก็ตโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ไม่ทราบถึงกฎระเบียบในการทดสอบและไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาในการสอบวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ อีกทั้งยังมีความเครียดและรู้สึกกังวลในการสอบวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ

สรุปและข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาครั้งนี้พบว่า ระดับความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ นักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน มีความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้การรับรู้โดยใช้ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดและแรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ ในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทำให้เกิดข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

จากผลการศึกษาค่าเฉลี่ย (Mean) ของระดับความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จำแนกตามสำนักวิชาที่ศึกษา พบว่านักศึกษาในแต่ละสำนักวิชา มีระดับความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน ดังนั้นสถาบันการศึกษาควรมีการสนับสนุนให้แต่ละสำนักวิชาเล็งเห็นถึงความสำคัญของการศึกษาภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษา เพื่อให้ นักศึกษามีความพร้อมในการวัดระดับความรู้

ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในอนาคตได้ โดยผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มสำนักวิชาที่มีระดับความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก จำนวน 3 สำนักวิชา ได้แก่ วิทยาศาสตร์ การจัดการ และเภสัชศาสตร์ ควรมีการพัฒนาการเรียนการสอนในด้านภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และสนับสนุนให้นักศึกษาเล็งเห็นถึงความสำคัญในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ และเนื่องด้วยสำนักวิชาการจัดการ จัดตั้งโครงการศูนย์ WMS พันธกิจสัมพันธ์เพื่อสังคม ให้เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบ TOEIC ดังนั้นควรให้ความสำคัญกับบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้มีความพร้อมในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการทดสอบและสามารถให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาได้อย่างถูกต้อง ทั้งนี้ผู้ที่มาอบรมให้กับนักศึกษา ก่อนการทดสอบควรจะเป็นอาจารย์ ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ที่มีประสบการณ์ทางด้านการใช้ทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อให้ นักศึกษามีความมั่นใจในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น และกลุ่มสำนักวิชาที่มีระดับความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 8 สำนักวิชา ได้แก่ ศิลปศาสตร์ สารสนเทศศาสตร์ เทคโนโลยีการเกษตร วิศวกรรมศาสตร์และทรัพยากร สหเวชศาสตร์และสาธารณสุขศาสตร์ สถาปัตยกรรมและการออกแบบ พยาบาลศาสตร์ และแพทยศาสตร์ เนื่องด้วยมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์มีหลักสูตรการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานเป็นวิชาบังคับสำหรับนักศึกษาทุกคน ดังนั้น ควรมีการวางแผนพัฒนากระบวนการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษให้มีเนื้อหาที่ทันสมัย เข้าใจง่าย และครอบคลุมทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ การพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน และควรมีการใช้สื่อต่างๆ ควบคู่กับการทำกิจกรรมในชั้นเรียนมากขึ้น ทั้งนี้ในกระบวนการเรียนการสอนในรายวิชาอื่นๆ ควรมีการประยุกต์ใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนหรือมีการแทรกเนื้อหาการสอนเป็นภาษาอังกฤษเพื่อให้ นักศึกษามีความคุ้นชินกับภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ควรสนับสนุนให้นักศึกษามีโอกาสในการสหกิจศึกษาในองค์กรหรือหน่วยงานต่างประเทศ เพื่อพัฒนาสามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้วยตนเองและพร้อมต่อการสอบวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษต่อไปในอนาคต

การรับรู้โดยใช้ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ประกอบด้วย ด้านผลิตภัณฑ์ สถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการจัดทำคู่มือเตรียมความพร้อมประกอบการอบรมทักษะการฟังและการอ่านบทความภาษาอังกฤษ ตลอดจนวิธีการสังเกตและมีเทคนิคที่สามารถนำไปใช้ในการสอบได้จริง ก่อนการทดสอบทุกครั้ง ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ควรมีการประชาสัมพันธ์ผ่านทางเว็บไซต์หลักของมหาวิทยาลัย ที่นักศึกษาสามารถเข้าถึงได้ง่าย และควรเพิ่มช่องทางการติดต่อแบบออนไลน์ โดยเปิดให้มีการดาวน์โหลดเอกสาร คู่มือต่าง ๆ รวมไปถึงมีการสมัครสอบ TOEIC แบบออนไลน์ เพื่อให้นักศึกษาสามารถเข้าถึงได้สะดวกและรวดเร็ว ด้านราคา ควรมีการประชาสัมพันธ์ ค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้องกับการทดสอบวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ ให้ชัดเจน และควรคิดค่าธรรมเนียมต่าง ๆ อย่างเหมาะสม และด้านการส่งเสริมการตลาด ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์ ผ่านทางเว็บไซต์มหาวิทยาลัย สื่อออนไลน์ หรือสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ และควรนำเสนอข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา ไม่ว่าจะเป็นความสำคัญของการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ กฎเกณฑ์ต่างๆ ตลอดจนประโยชน์ที่จะได้รับเมื่อมีผลการทดสอบเป็นที่น่าพอใจ ให้ครอบคลุมกับนักศึกษาทุกคนในมหาวิทยาลัยด้วย

แรงจูงใจ ประกอบด้วย ด้านความคิดเห็นส่วนตัว สถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรมีการส่งเสริมทางการศึกษาภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษา ให้ครอบคลุมทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ การพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน เพื่อเพิ่มความมั่นใจและความพร้อมในการวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ และด้านการประกอบอาชีพ ควรมีการสนับสนุนการสอบ TOEIC ให้กับนักศึกษาทุกคน มีการจัดกิจกรรมให้นักศึกษาจากทุกสำนักวิชาสามารถมีส่วนร่วมในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษที่สามารถใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันและสอดคล้องกับการทำงานในอนาคตได้ดียิ่งขึ้น

References

- Cheumthong P. (2013). *The Readiness of Dhurakij Pundit University's Students towards ASEAN Economic Community* (Master's thesis, Dhurakij Pundit University, Thailand).
- Educational Testing Service. (n.d.). *About TOEIC*. Retrieved from <http://www.ets.org/toeic>
- Educational Testing Service. (2016). Mean TOEIC Scores across Native Countries. In Educational Testing Service (Ed.). *2014 Report on Test Takers Worldwide*. (pp. 4-6). NJ, US: Educational Testing Service.
- Internet World Stats. (n.d.). *Internet world users by language: Top 10 Languages*. Retrieved from <http://www.internetworldstats.com>
- Kamwiset B. (2017). Receptionist' English Language Proficiency in Hotels and Accommodations in Phuket Province. *Journal of the Humanities and Social Science, Rajapruk University*, 3(3), 25-35.
- Khananurak M. (2004). *Psychology of human communication*. Bangkok, Thailand: Odeon Store.
- Kirisri T., Ruksakorn K., & Kirisri S. (2015). *English Readiness Preparation to the ASEAN Community of Teachers in the Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Srivijaya*. (Research Report, Rajamangala University of Technology Srivijaya, Thailand).
- Kitpridaborisut B. (2004). *Social sciences research methodology*. Bangkok, Thailand: Chamchuri Product.

- Mungkalarungsi S. (2014). *Marketing Mix and Motivation in Deciding on Studying Bachelor Degree in Bilingual of M.6 Students and Current Bilingual Students in Bangkok* (Master's thesis). Bangkok, Thailand: Stamford University.
- Nontawasee Y. (2013). *Work English Preparation of Students of Engineering and Agro-Industry Faculty, Maejo University in Approaching to ASEAN Economic Community* (Master's independent study). Chaing Mai, Thailand: Chaing Mai University.
- Kotler, P., & Armstrong, G. M. (2008). *Principles of Marketing*. (12th ed). New Jersey, US: Pearson Prentice Hall.
- Phonkong T. (2015). *Preparedness for ASEAN Community of Secondary School Teachers in the Secondary Educational Service Area Office 1* (Master's thesis). Bangkok, Thailand: Dhurakij Pundit University.
- Promsriya U. (2012). *Readiness of Undergraduate Students in Pathumthani Province towards the ASEAN Labour Market Integration* (Master's independent study). Pathumthani, Thailand: Rajamangala University of Technology Thanyaburi.
- Rakwijai, W. (1992). *Pre-school Children Care*. Bangkok, Thailand: Ton-or.
- Ruangsaen N., Waisaen W., Areeraj T., & Areeraj W. (2015). Study of Personnel's English Preparation of the Faculty of Information Technology at Rajabhat Maha Sarakham University. In Rajabhat Maha Sarakham University (Ed.). *The 1st National Conference on Technology and Innovation*

- Management* (pp. 230-236). Maha Sarakham, Thailand:
Rajabhat Maha Sarakham University.
- Sawananon D. (1969). *Psychological Glossary*. Bangkok, Thailand:
Odeon Store.
- Sothanasathian S. (1990). *Social communication*. Bangkok,
Thailand: Chulalongkorn University Printing House.
- Wuttiwongsa N. (2014). Motivational Strategies: Enhancing English
Language Skills. *Executive Journal*, 34(1), 89-97.